

گوشش عکس در ابعاد مختلف

گالری «آریا» این کار را شروع کرد چراکه سابقه در برگزاری نمایشگاه نقاشی های کوچک هم داشت. مجموعه عکس هایی که در این نمایشگاه به نمایش در آمد بسیار خوب و انتخاب داوران، انتخاب های بسیار خوبی بود اما متأسفانه خریداران، بیشتر تکیه روی کارهای عکاسان معروف و اسم و رسم دار کرده بودند. در مجموع این نمایشگاه بسیار قدم خوب و بزرگی در این زمینه بود. به نظرم به نمایشگاه «عکس های کوچک» از دو زاویه می توان نگاه کرد:

۱- گوشش هر تصویر به ابعاد خود آن بستگی دارد. داوران برای انتخاب عکس های این نمایشگاه به عنوان عکس کوچک می توانستند بر مبنای گوشش عکس کوچک گزینش کنند. بعضی از عکس ها واقعا جای پردازش در ابعاد بزرگتر هم داشت. از نظر من، عکس های بسیار عالی در نمایشگاه به نمایش درآمد اما این قطع کار برای بعضی از عکس ها مناسب نبود. حتی بعضی از عکاسان هم موقع فرستادن عکس به این مسئله فکر نکرده بودند که سایز عکس هم خود نمایانگر معنا و مفهوم

است. هر چند این تفاوت سایز خود عکس ها هم در نمایشگاه به نظر من مطبوع بود. اما شاید چند عکس وجود داشت که اگر در سایز بزرگتر چاپ می شد، بهتر به نمایش در می آمد و معنای خود را بهتر بیان می کرد. بعضی از عکس ها جای کار داشت و بیان تصویری آنها در این ابعاد نبود. به هر حال این اولین قدم است اما باید روی پردازش گوشش عکس در ابعاد هم دقت شود.

۲- اگر بخواهیم با دیدی دیگر ببینیم، همین که تعداد زیادی عکس جوان توانستند در این نمایشگاه شرکت کنند و کارشان را به نمایش بگذارند بسیار اتفاق خوبی بود. از حق نباید گذشت که در این نمایشگاه، اتفاق های خوبی افتاده بود. جمع آوری هنرمندان جوان، با ایده های مختلف، مانند عکس هایی که با حجم پیوند خورده بود یا عکس هایی که با نرم افزارهایی تغییر داده شده بود... دیدن تمام اینها کنار هم اتفاق بسیار خوبی بود. امید داریم که این نمایشگاه تاثیر خودش را هم روی فروش آثار هنری بگذارد و تکیه ی خریداران فقط روی عکاسان بنام نباشد تا بتوانیم به جوان ها هم میدان دهیم.

طبقه ی متوسط جامعه هم خرید هنری کردند

نمایشگاه «عکس های کوچک» یک اتفاق خوب بود اما به نظر من همزمان ضعف هایی هم داشت که فکر می کنم و امیدوارم در دوره های بعدی رفع شود. ضعف های کوچکی در نوع نمایش و چیدمان عکس ها که می توانست بهتر ارائه شود و همچنین قیمت گذاری ها به نظر من توانست متفاوت از آنچه که بود، باشد. حتی بخش دیوار حراج می توانست جذاب تر برگزار شود. در کل نیاز داشت که کارشناسی و بررسی شود تا مشکلات و ایرادات برطرف گردد که حتما با برگزاری چند باره این مشکلات هم حل می شود به شرطی که بخواهیم بررسی کنیم و مشکلات را پیدا کنیم تا آنها را رفع کنیم. برای مثال درست است که ابعاد عکس ها کوچک است اما من باور دارم که شاید بعضی مواقع، عکاسان از مواد و کاغذ های متفاوتی برای چاپ عکس استفاده می کنند و همین می تواند هزینه ی چاپ عکس را حتی در ابعاد کوچک بالا ببرد. برای همین می شد که قیمت ها بالا و پایین برد. مسئله ی دیگر تجربه ی عکاسان هست. قیمت عکس یک عکاس با سابقه قاعدتا باید بالاتر از عکاسی که اولین یا دومین نمایشگاه خود را تجربه می کند، باشد. اما اگر بخواهیم از فروش نمایشگاه حرف بزنیم باید بگویم که قیمت ها بسیار متعادل بود و حتی می توان گفت قیمت ها کمتر از آن چیزی هست که در گالری ها به صورت معمول فروش می رود. اما در نهایت نشان داده شد که گرایش به خرید آثار هنری وجود دارد و این شکل مثبت ماجراست به انضمام اینکه بسیار خوشحالم که در این نمایشگاه طبقه ی متوسط هم خیلی راحت می توانستند خرید کنند و این نشان می دهد که همه گرایش دارند به خرید آثار هنری به شرطی که قیمت ها معقول باشد. در حراجی های دنیا هم عکاسی نسبت به نقاشی آنقدر قیمت بالایی ندارد و این برای تعداد ادیشن اثر است. مشکل اساسی به نظر من فرهنگ خریداری عکس است. هنوز خیلی ها در کشور ما به عکس به عنوان یک اثر هنری نگاه نمی کنند که مجموعه داران آثار هنری بخواهند روی آن سرمایه گذاری کنند. ولی همین که می بینیم در این نمایشگاه چنین اتفاقی افتاده است، این خودش یک نقطه ی قوت است و هرگز نمی شود این نمایشگاه را با حراجی تهران مقایسه اش کرد برای اینکه انگیزه های خریداران در این دو نمایشگاه با هم متفاوت است و انگیزه ی بر گزارد کنندگان هم مطمئنا با هم متفاوت است. حراجی های به آن بزرگی اهداف خاص و خریداران خاص خودشان را دارند و گالری آریا هم، بر گزار کنندگانش با ایده های متفاوت نمایشگاه را برگزار کرده اند و خریدارانش متفاوت هستند. می شود گفت حتی نوع هدف گیری شان در این بازار متفاوت از همدیگر هست و دو جریان مختلف هستند که قابل مقایسه نیستند.

سرکشیدن به نمایشگاه «عکس های کوچک» در تهران

کوچک کردن دنیا به اندازه ی یک عکس

عکس: نقاشی طالعانی سایز ۱۲، ۱۹، ۱۹۰

شود، بر عکس، با توجه به وابستگی زیاد تولید هنر در اندازه های بزرگ به فن آوری پیچیده و هزینه های گزاف، بسیاری از هنرمندان به اندازه های کوچک روی آورده اند.»

در این نمایشگاه از هر اثر، سه نسخه به فروش می رسید و قیمت آثار بین ۱۰۰ تا ۲۵۰ هزار تومان قیمت گذاری شده بود و یک دیوار نمایشگاه هم بود که برای حراج چند باره بود. قیمت پایه آثار این بخش ۲۰۰ هزار تومان تعیین شده بود که به ازای هر پیشنهاد ۵۰ هزار تومان به قیمت اثر اضافه می شد و در نهایت اثر متعلق به کسی خواهد بود که آخرین پیشنهاد را ارائه می کرد. البته این حراجی به مدت چهار روز از نمایشگاه بود که در روز افتتاحیه آثاری از «آرمان اسستپانین» و «شادی قدیریان» پیشتاز بودند.

نمایشگاه عکس های کوچک تمام شد و به نوبه ی خودش رکوردی بر جای گذاشت و توانست تحول خوبی در زمینه فروش آثار هنری داشته باشد. نمایشگاه عکس های کوچک با فروش تاثیر گذار ۸۲ اثر از ۷۵ عکاس در بخش نمایشگاهی و فروش ۱۰ اثر در بخش حراج تجربه ی جدیدی در نمایش و فروش عکس به نمایش گذاشت. در این بازار کم رونق فروش آثار هنری این روزها، این رقم و رکورد بسیار خوبی است. مانند تجربه ی کاری که خود گالری آریا درباره ی نمایشگاه تابلوهای کوچک داشت. در آن نمایشگاه هم فروش خوب حرف اول را می زد. اثر آیدین آغداشلو ۲۷ بار پیشنهاد خرید داشت. در آن نمایشگاه هم ۳۲۷ اثر به فروش رسید که بیشترین اثر به فروش رفته با رقم ۱۷ تابلو به علیرضا سعادت مند اختصاص پیدا کرد. این گونه اقدامات می توانند رونقی به این بازار خاموش فروش آثار هنری بدهد.

می کنند، حسسی را برمی انگیزانند، ویژگی فنی خاصی را برجسته می کنند و به نظر به ای ارجاع می دهند.» این یعنی بُردن دیدگاه هنرمندان به سویی که همیشه اندازه ی اثر در ارزش آنها تاثیر ی ندارد و همیشه اینطور نیست که هر چه کار بزرگتر باشد، ارزشمندتر است. آریا اقبال مدیر گالری آریا، در روز افتتاحیه ی نمایشگاه درباره ی برپایی این نمایشگاه می گوید: «در حال

موضوع آزاد بود. یقیناً وقتی موضوع آزاد باشد، تعداد کارهای ارسالی بیشتر می شود و این کار داوران را برای انتخاب عکس ها سخت می کند. بزرگترین عکس در این نمایشگاه سایز ۴۰ × ۴۰ سانتیمتر بود که این برای یک نمایشگاه عکس، سایز کوچکی است و بقیه ی عکس ها هم از این ابعاد کوچکتر بودند. تفاوت در انتخاب کارها و طرز ارائه ی کارها از همان ابتدای دیدن

موضوع آزاد بود. یقیناً وقتی موضوع آزاد باشد، تعداد کارهای ارسالی بیشتر می شود و این کار داوران را برای انتخاب عکس ها سخت می کند. بزرگترین عکس در این نمایشگاه سایز ۴۰ × ۴۰ سانتیمتر بود که این برای یک نمایشگاه عکس، سایز کوچکی است و بقیه ی عکس ها هم از این ابعاد کوچکتر بودند. تفاوت در انتخاب کارها و طرز ارائه ی کارها از همان ابتدای دیدن

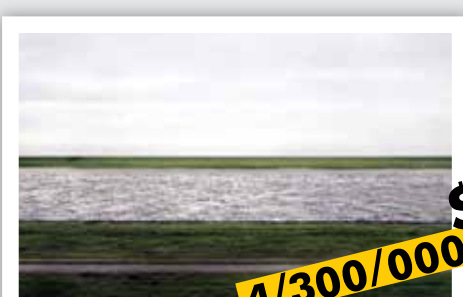
موضوع آزاد بود. یقیناً وقتی موضوع آزاد باشد، تعداد کارهای ارسالی بیشتر می شود و این کار داوران را برای انتخاب عکس ها سخت می کند. بزرگترین عکس در این نمایشگاه سایز ۴۰ × ۴۰ سانتیمتر بود که این برای یک نمایشگاه عکس، سایز کوچکی است و بقیه ی عکس ها هم از این ابعاد کوچکتر بودند. تفاوت در انتخاب کارها و طرز ارائه ی کارها از همان ابتدای دیدن

موضوع آزاد بود. یقیناً وقتی موضوع آزاد باشد، تعداد کارهای ارسالی بیشتر می شود و این کار داوران را برای انتخاب عکس ها سخت می کند. بزرگترین عکس در این نمایشگاه سایز ۴۰ × ۴۰ سانتیمتر بود که این برای یک نمایشگاه عکس، سایز کوچکی است و بقیه ی عکس ها هم از این ابعاد کوچکتر بودند. تفاوت در انتخاب کارها و طرز ارائه ی کارها از همان ابتدای دیدن

ترین ها

خرج زندگی یا هنر کرد. هنوز هم این مخالفان و موافقان در همه جای دنیا برقرارند و هرگز نتوانسته اند هنرمندان، منتقدان، مخالفان و موافقان اقتصاد را از هنر جدا کنند. سال ۲۰۰۶ بود که این چکش فروش آثار هنری پایش به خاورمیانه هم باز شد. هر چند تهران و کیش از گزینه های برگزینی حراج کریستیز بودند اما در آخر دبی، وعده گاه هنرمندان و هنردوستانی شد که موافق فروش آثار هنری هستند. در این حراج خاورمیانه، ایران بسیار خوش درخشیده و به خاطر همین موضوع دوازدهمین حراج کریستیز خاورمیانه را «شب ایرانی» نام گذاشتند. همیشه در تمام حراجی ها، نقاشی طرفدار بیشتری را داشته است. به این بهانه سباز گران ترین عکس و نقاشی فروخته شده در تاریخ می روم.

خرج زندگی یا هنر کرد. هنوز هم این مخالفان و موافقان در همه جای دنیا برقرارند و هرگز نتوانسته اند هنرمندان، منتقدان، مخالفان و موافقان اقتصاد را از هنر جدا کنند. سال ۲۰۰۶ بود که این چکش فروش آثار هنری پایش به خاورمیانه هم باز شد. هر چند تهران و کیش از گزینه های برگزینی حراج کریستیز بودند اما در آخر دبی، وعده گاه هنرمندان و هنردوستانی شد که موافق فروش آثار هنری هستند. در این حراج خاورمیانه، ایران بسیار خوش درخشیده و به خاطر همین موضوع دوازدهمین حراج کریستیز خاورمیانه را «شب ایرانی» نام گذاشتند. همیشه در تمام حراجی ها، نقاشی طرفدار بیشتری را داشته است. به این بهانه سباز گران ترین عکس و نقاشی فروخته شده در تاریخ می روم.

در همه حراجی های دنیا نقاشی گران تر است از عکس

داستان حراج هنری، داستان بلندی است. در مدارکی که در کتابخانه ی سلطنتی بریتانیا وجود دارد، نشان می دهد حراج هنری از قرن ۱۶ میلادی برپا بوده است. حراج هنری در شهرهای بزرگ دنیا مانند لندن و پاریس انجام می شد و از همان ابتدا مخالف و موافق زیادی داشت. عده ای با این دید که هنر را نمی توان قیمت گذاشت به این قضیه نگاه می کردند و با آن مخالف بودند اما موافقان بسر این عقیده بودند که از هنر هم باید پول به دست آورد و